

Etiksel karar vermeyi öğrenebiliriz

17. 06.2012

Yrd. Doç. Dr. Metin Ersoy / Havadis Gazetesi

---Köyde günlük işlerle uğraşırken Cemaat Meclisi Başkanı sıfatıyla Rauf R. Denктаş'ın köyelerine ziyareti hayatını değiştirir. Başkana işsiz olduğunu anlattıktan sonra, Lefkoşa'ya davet edilir ve gazetecilik serüveni de bu noktada başlamış olur.

1950'li yıllar Kıbrıs adasının çileli ve sıkıntılı yılları olarak tarihe not düşülmüştür. Yoksulluğun kol gezdiği bu yıllarda hayat şartları da hayli zordu. Aileler geçimlerini hayvancılık ve çiftçiliğin yanı sıra, devlet işlerinde çalışarak sağlıyordu. Ailesinin hayata tutunmayı başaran ilk çocuğu olarak dünyaya gelir. Tarih yaprakları 13 Nisan 1950'yi gösteriyordu. Kendisinden önce ve sonra yaşamayı başaramayan kardeşleri de olur. O zamanlarda tıp bu günkü gibi ilerlememişti. Mücadele ile başlayan hayat yolculuğu kim derdi ki benliğine işleyecek ve yaptığı her işte kendini gösterecek. Her zaman vizyon sahibi olmuştur. Eğer hayatı bir satranç oyununa benzetirsek, hamlelerini yaparken en az üç hamle ilerisini görebilen ender şahsiyetlerdendir. Eski ismiyle Goşsi yeni adıyla Üçşehitler köyü hayatının en önemli anılarıyla dolu olan ve doğup büyüdüğü köydür. Hiçbir zaman ağzından düşürmez. Ne zaman köyle ilgili bir şey anlatacak olsa; heyecanlanır, duygulanır ve eski günlerini hatırlar. Babası önceleri çiftçilik yapan daha sonra hayvancılığı da birlikte yürüten biriydi. Tüm bu meşakkatli ve zor işlerin yanı sıra İngiliz Üstleri'nde işçi olarak da çalışmaktaydı. Çocuklarına daha iyi bir gelecek bırakmak için canını dişine takan bir babanın evladı olmanın haklı gururunu her zaman yaşıyor. Annesi ise ev işleriyle uğraşmanın yanında, hayvancılık gibi ağır işlerle evinin ekonomisine katkı sağlıyordu. Zeytin ve harup (keçi boynuzu) gibi ürünler ise ailenin bir diğer gelir kaynağıydı.

Kıbrıs'ta sular durulmuyor

Larnaka'da Bekir Paşa Ortaokulu'na gittikten sonra lise eğitimi için, Lefkoşa Türk

Lisesi'nde öğrenimini tamamlar. 1960'lı yıllara denk gelen o zaman diliminde Kıbrıs'ta sular durulmuyor. Ada üzerinde yaşanan çatışmalar zaten zor olan yaşamı bir o kadar daha zorlaştırıyordu. Üniversite eğitimi almayı karşısına çıkan zor yaşam koşullarından sıyrılabilmenin yolu olarak görüyordu. Çiftçilikle uğraştığı, tarlada yaptığı ağır işlerden sonra eğitimini geliştirmenin önemini erken yaşlarda fark ediyordu. Gazetecilik mesleğine girişi de ayrı bir maceraydı. Aklında olan doktor veya kimyager olma hayalleri gerçekleşmiyor ve Ankara Üniversitesi, Siyasal Bilgiler Fakültesi, Basın Yayın Yüksek Okulu'nda eğitimini tamamlıyordu. Gazetecilik mesleği ilk tercihi olmasa da üniversiteden Bayrak Radyo Televizyon Kurumu'nda iş bulurum hayaliyle mezun oluyordu.

Üç ay maaşsız çalışır

İleriyi bu kadar hesap etmesine rağmen, üniversiteden 1973 yılında mezun olup adaya geldikten sonra Bayrak Radyo Televizyon Kurumu'nda kadroların dolu olduğunu üzülen öğrenir. Böylece, yola çıktığı nokta olan Üçşehitler köyüne geri döner. Köyde günlük işlerle uğraşırken Cemaat Meclisi Başkanı sıfatıyla Rauf R. Denктаş'ın köylerine ziyareti hayatını değiştirir. Başkana işsiz olduğunu anlattıktan sonra, Lefkoşa'ya davet edilir ve gazetecilik serüveni de bu noktada başlamış olur. O dönemlerde rahmetli Rauf R. Denктаş'ın aklında bir haber ajansı kurma fikri bulunuyordu. Üç ay köyden Lefkoşa'ya gidip gelerek maaşsız bir şekilde haberler yapar. 21 Aralık 1973'te Türk Ajansı Kıbrıs (TAK) kurulur. 1 Mart 1974'te TAK'ta resmi olarak görevine başlar. Ancak aradan dört ay geçmeden Kıbrıs'ta 1974 harekâtı yaşanır. Bir gazeteci için hayatında yaşayabileceği ve tanıklılık edebileceği ender durumlardan bir tanesi gerçekleşir. Mücadeleyle geçen bir ömürde mesleğin başlangıcı da yine mücadele ve sıkıntılarla olur. Böylece, Kıbrıs Türk basın tarihinin gazetecilik serüvenine Emir H. Ersoy olarak adını yazdırır.

Detaylar sizleri başarıya götürür

Gazetecilik mesleğini babamdan öğrendim. Daha sonra üniversitede aldığım eğitimle geliştirdim. Ömrünü bu alana adanmış ve mücadele etmiş olan babamız Emir H. Ersoy ile ne kadar gurur duysak azdır. Kendisinden habercilik anlamında doğruluk, dürüstlük, kalite, planlama ve detayı öğrendim. Haberin eksik bırakılmasına çok kızar. Bu gazetecilik anlayışı ile büyüdükten sonra, akademi

yaptığım tüm araştırmalarda buna dikkat ediyorum. Ufak detaylar sizleri başarıya götüren anahtarlar gibidir. Haberde de detay vermek, sizi diğer gazetecilerden farklı kılmaktadır. Okuyucularınızı haberde vereceğiniz ufak detaylarla doyurabilirsiniz.

Rolleri karıştırdım

Üniversite öğrenci olduğum yıllarda, dönemin dekanı Prof. Dr. Aysel Aziz bir araştırma projesi vermişti. Ben de nasıl olsa basın alanında babamın da sayesinde tanıdıklarım olduğu için gazetelerin ve TAK'ın tarihini araştırmak istedim. Araştırmaya ilk olarak TAK'tan başlamak istedim. Malum babam o dönemde TAK'ta müdür olduğu için, "kolayı ilk yapayım, daha sonra zorlara giderim" diye düşünüyordum öğrenci aklımla. Bir öğleden sonra ofisinin kapısını çaldım ve ilk bulduğum sandalyeye oturdum. Hoş geldin, nasılsın, ne yapıyorsun sorularını yanıtladıktan sonra, oraya gidiş amacımın kendisiyle mülakat yapmak olduğunu söyledim. Bunu açıklar açıklamaz azarı işittim. Kendisinden randevu almadığımı, her yapacağım röportajdan önce kiminle görüőeceksem randevu almam gerektiğini ve zamanında o mekânda olmam gerektiğini söyledi. Tabii ben rolleri karıştırmıştım. Aslında ben TAK'ın Müdürü Emir H. Ersoy ile görüőecektim, babam ile değil. Bu bana meslekle ilgili önemli bir bilgiyi tecrübe etmemi sağlamıştı. Yaptığı işi bu kadar ciddiye alan bir insandır. Günün sonunda röportajı yaptık ama yediğim fırça da yanıma kaldı.

Gazeteci babalara özel kutlama

Bugün babalar günü. Bizleri annelerimizle birlikte bu günlere yetiştiren babalarımıza vefa borcumuzu, sevgimizi ve saygımızı en içten duygularla göstermemiz gereken bir gün. Bu hafta konusunu düşünürken, biraz basın camiasının sorunlarından kendimi soyutlayarak, farklı bir yazı yazmak istedim. Tüm babaların babalar gününü kutlarken, basın emekçisi babalar için ayrı bir parantez açılması gerektiğine inanıyorum. Gazeteci babalar evlerine ekmek götürebilmek, çocuklarına iyi bir gelecek hazırlayabilmek için zaman mevhumu nedir bilmeden çalışıyorlar. Haberin her yerde olduğunun farkındalar. Haberin sürat gerektirdiğini biliyorlar. Kendi sevdiklerinden çok, mesai arkadaşlarını görüyorlar. Peki, tüm bunların karşılığını alıyor mu basın emekçileri? Ne yazık ki

alamıyorlar. Basın sektöründeki sorunları bir kenara bırakarak bir gün dahi olsa, hayatın tadını çıkarabiliriz...

Fotoğraf 1: Kıbrıs Türk Gazeteciler Birliği Yönetim Kurulu, KKTC Kurucu Cumhurbaşkanı Rauf. R. Denктаş ile bir organizasyonda. Soldan sağa: Emir H. Ersoy, Mehmet Ali Akpınar (rahmetli), Süleyman Ergüçlü, Ergün Aydoğan, Ahmet Tolgay.

Fotoğraf 2: Gazeteciler sınırda yaşanan gerginlikler için görev başında. Soldan sağa: Süleyman Ergüçlü, Perihan Aziz ve Emir H. Ersoy.

Fotoğraf 3: Kıbrıs Türk Gazeteciler Birliği Yönetim Kurulu KKTC Cumhuriyet Meclisi'nde (1987). Soldan sağa: Sermed Emin, Hakkı Atun, Emir H. Ersoy, Mehmet Ali Akpınar, Süleyman Ergüçlü, Zeki Burgaç ve Mehmet Ali Gökdel.